

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 kwietnia 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty.

Na podstawie art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), zwanego dalej „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru renty (Dz. U. Nr 59, poz. 280) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za zarobek, który stanowi podstawę wymiaru renty, uważa się przysługujący pracownikowi z tytułu zatrudnienia w danym miesiącu kalendarzowym całkowity bez jakichkolwiek potrąceń zarobek w gotówce i w naturze wraz z wszelkimi dodatkami, a więc: wynagrodzenie zasadnicze lub akordowe, dodatki funkcyjne, służbowe, specjalne, za wysługę lat i inne, premie, specjalne wynagrodzenia kwartalne dla górników, nagród o charakterze stałym, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, bilansówki itp. oraz wszelkie wynagrodzenia w naturze, jak również ekwiwalent pieniężny tych wynagrodzeń.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie uważa się za zarobek w szczególności kwot wypłacanych z tytułu zasiłków rodzinnych i zasiłków z ubezpieczenia społecznego z powodu choroby lub macierzyństwa, nagród o charakterze niestałym, wynagrodzeń za prace zlecone lub z tytułu umowy o dzieło, diet za wyjazdy służbowe, zwrotu poniesionych kosztów przejazdów, strawnego i noclegu, dodatku za rozłąkę, odszkodowania za zwolnienie z pracy bez zachowania ustawowego okresu wypowiedzenia, wypłat z funduszu zakładowego oraz udziału w części nadwyżki wynikającej z zatwierdzonego bilansu rocznego spółdzielni pracy.”

2) w § 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla pracowników, za których opłaca się na ubezpieczenia społeczne składki ryczałtowe, podstawę wymiaru renty stanowi zarobek w gotówce ustalony dla wymiaru podatku od wynagrodzeń oraz wartość świadczeń w naturze (§ 8). Jeżeli zarobek nie podlega podatkowi od wynagrodzeń, podstawę wymiaru renty stanowi udowodniony zarobek w gotówce oraz wartość świadczeń w naturze.”

3) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Za podstawę wymiaru renty rodzinnej przyjmuje się zależnie od wniosku zainteresowanego:

1) przeciętny miesięczny zarobek ustalony na zasadach rozporządzenia albo

2) podstawę wymiaru renty zmarłego nie mniej niż 500 zł.”

4) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Przy przyznawaniu rent starczych, inwalidzkich i rodzinnych na podstawie przepisów art. 87—90 dekretu podstawę wymiaru renty ustala się w myśl przepisów rozporządzenia według zarobków z okresów zatrudnienia przed dniem 1 lipca 1958 r.

2. Przy przyznawaniu rent osobom, które nie przedłożyły dowodów o zarobkach z okresów wymienionych w § 1, pobierającym do dnia 1 lipca 1958 r. renty na podstawie przepisów o świadczeniach emerytalnych i wypadkowych z ubezpieczenia społecznego, obliczone według grup zarobkowych, za podstawę wymiaru renty przyjmuje się kwoty podane w tabeli:

grupa zarobkowa	podstawa wymiaru renty
I i II	500 zł
III	540 zł
IV	650 zł
V	750 zł
VI	850 zł
VII	950 zł
VIII	rzeczywisty zarobek przyjęty do wymiaru renty przy zastosowaniu przepisów § 10

3. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 2, przedłoży dowody o zarobkach z okresów wymienionych w § 1 i podstawa wymiaru renty obliczona od tych zarobków byłaby niższa niż podstawa określona w ust. 2, wówczas za podstawę wymiaru renty przyjmuje się podstawę określoną w ust. 2.

4. Osobom pobierającym dwie lub więcej rent z różnych tytułów i od różnych zarobków za podstawę wymiaru renty przyjmuje się najwyższą podstawę wymiaru jednej z rent. Nie dotyczy to zbiegu uprawnień do renty z tytułu własnej pracy i z tytułu pracy żywiciela.

5. Zmiana podstawy wymiaru renty dla osób wymienionych w ust. 1, 2 i 4 następuje po przedłożeniu przez zainteresowanego nie później niż w ciągu roku od daty wydania na podstawie art. 87—90 dekretu decyzji przyznającej rentę dowodów o wysokości zarobków z jednego z przypadających na czas przed 1 lipca 1958 r. okresów zatrudnienia wymienionych w § 1 ust. 1.”

§ 2. 1. Przy ustalaniu podstawy wymiaru renty dla osób, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów o rentach i zaopatrzeniach, przeciętne zarobki z ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia ustala się na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w § 1.

2. Jeżeli u rencistów uprawnionych do renty z dekretu za okres przed 1 lipca 1958 r. przeciętne miesięczne zarobki, o których mowa w ust. 1, były wyższe niż podstawa wymiaru tej renty, do obliczenia wysokości renty w myśl art. 6 powołanej w ust. 1 ustawy na wniosek zainteresowanego, gdy to jest dla niego korzystniejsze, przyjmuje się zamiast przeciętnych zarobków z ostatnich 3 miesięcy podstawę wymiaru pobieranej renty, jeśli jest niższa niż 1.000 zł. Podstawa wymiaru renty obliczona w myśl art. 6 powołanej ustawy przy uwzględnieniu kwoty miesięcznej renty należnej za czerwiec 1958 r. nie może przekraczać 1.000 zł.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1958 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. A. Firganek